

[Paul Sørensen.]

der jævnsides med det foreliggende lovforslag forhandles om påbegyndelsen af et universitet i denne landsdel. Jeg skal ikke under denne behandling forsøge at afstikke retningslinjen herfor. Meget peger på, at det bør være et humanistisk fakultet, der melder sig som det første skridt, som bør tages; men det må alle gode kræfter jo kunne finde løsningen på, når vi nu i den nærmeste tid ser på universitetsbyggeriet under ét. Angående beliggenheden i landsdelen kan der være delte meninger; men mon ikke den fornødne sagkundskab sammen med de ansvarlige kommunale ledere nok skal finde frem til den rette beliggenhed? Det må i hvert fald ikke volde vanskeligheder. Det er landsdelen, det drejer sig om.

Man kan selvfølgelig spørge, om der er behov for både et tredje og et fjerde universitet. Af den prognose, som er udarbejdet, fremgår det, at presset i de allernærmeste år vil være umådelig stort. Kommer vi blot nogle år frem i tiden, vil der være behov for de fire universiteter, og da udviklingen i de lande, vi gerne ønsker at sammenligne os med, peger i retning af, at det vil passe med et universitet for hver 1 million indbyggere under hensyn til undervisningen og livet omkring universitetet, giver det jo også grundlag for at begynde opbygningen af to nye universiteter, når de praktiske forudsætninger er blevet tilvejebragt.

Mit partis standpunkt er: vi kan støtte forslaget om et lægevidenskabeligt fakultet i Odense, imod at man allerede nu bestemmer de kommende års udbygningsplan for universitetsbyggeri her i landet med et universitet i Odense og et i Sønderjylland. Det skal nok vise sig, at kommende slægter så vil sige os tak for vor forudseenhed.

Helge Larsen: Den udbredte velvilje, der har mødt dette forslag om oprettelse af et lægevidenskabeligt fakultet i Odense, kan jeg på mit partis vegne ganske slutte mig til. Det er rigtigt, at den stærke tilvækst i antallet af studenter i disse år, der både skyldes de store fødselsårsgange, men også den udvidede og stadig udbyggede adgang til at tage en højere uddannelse, vil betyde en meget væsentlig tilgang til studierne i de kommende år.

Der er i bemærkningerne til lovforslaget

givet en række meget veldokumenterede oplysninger om den forventede tilgang til lægestudiet, og jeg er ganske enig i den opfattelse, at det på den baggrund er nødvendigt og ønskeligt hurtigst muligt at komme i gang med et lægevidenskabeligt fakultet i Odense, også ud fra den betragtning, at det ikke er ønskeligt, at de eksisterende fakulteter ved Københavns universitet og Århus universitet bliver for store.

Der har under debatten i dag været fremført forskellige synspunkter vedrørende en eventuel videre udbygning af fakultetet i Odense med yderligere fakulteter, og der har været rejst spørgsmålet om eventuelt at placere fakulteter i Sønderjylland. Jeg har i den forbindelse et synspunkt, jeg gerne vil føre frem i debatten, et synspunkt, som ikke har været draget frem, nemlig at et universitet jo egentlig har to hovedopgaver: det er et uddannelsessted for studenter til forskellige akademiske grader, og det er desuden et forskningscenter, en institution, der skal drive videnskabelig forskning. Set ud fra dette synspunkt forekommer det mig, at baggrunden for at placere et lægevidenskabeligt fakultet i Odense er den bedst mulige.

Må jeg så blot føje til, at når man nu drøfter fuld udbygning af et tredje og eventuelt et fjerde universitet — som vel nok ligger noget ud i fremtiden — ønsker jeg netop på baggrund af den dobbelte opgave, et universitet har som undervisningscentrum og som forskningscentrum, at fremhæve det, som den højtærede undervisningsminister nævnte i sin tale: at det nok er gavnligt at tilstræbe en helhedsløsning.

Jeg skal med disse ord anbefale lovforslaget.

Morten Lange: For ikke at blive mistænkt for partiskhed skal jeg gøre alt, hvad jeg kan, for at tale mindre fynsk, end jeg plejer. Det er helt klart for mig og mit parti, at det lovforslag, der nu foreligger om oprettelse af et tredje medicinsk fakultet, er en bydende nødvendighed og en opgave, som i virkeligheden kræver en overordentlig hurtig løsning. Der er på de medicinske fakulteter i Århus og København et ganske overordentlig hårdt pres. Det er der på universiteterne i det hele taget, men selve de lægevidenskabelige undervisnings-